

tott sorrendje a: repertoire, azaz: műsor. (L. o.).

Reprise (fr.: röpriz), annyi, mint ismétlés, valamely színdarab felevenítése, ha t. i. hosszabb ideig nem volt műsoron. A reprise-re kerülő darabból a fővárosban ép úgy tartanak próbát, mintha az egészen új volna, — vidéken az idő rövidsége miatt erre ritkán kínálkozik alkalom.

(V. ö. Felevenítés. — Felújítás.)

Reprodukció. A szó művészi értelmezésében egy megalkotott teljesítmény viszszaadását, mását jelenti.

Repülőgép zaját a színpadon úgy utánozzák, hogy a szín mögött megfelelő távolságban egy ventilátort működésbe hoznak, melynek a szélére vastag papírlapot illesztenek, a sűrűlódás következtében a ventilátor repülőgép hangjához hasonló zajt ad vissza.

Repülő-társulatnak nevezték régebben azon vidéki színtársulatokat, amelyek csak két-három napig játszottak egy helyen, azután tovább utaztak (repültek). Tulajdonképp ösátyja a mai staggione-társulatnak.

Requisitum, (latin: rekvizitum), a. m. kellék. Az első magyar színtársulatnál használt kifejezés volt, midőn a színpadi tárgyak megnevezésére latinos szavakat alkalmaztak.

Resicabányai színészet. Resicabányán (Krassó-Szörény m.) 1901—1902-ben Földesi Sándor erdélyi színtársulata játszott. A színpad a Panonnia Szálló nagytermében volt felállítva, amely 1908. ápr. 22-én leégett. 600 ember fért el a nézőtéren. 1910. máj. 31-én Polgár Károly délvidéki színtársulata vonult be a városba, egy év után újra ő itt az igazgató. 1912. júl. 17-én Bányai Lajos társulata kezdte meg előadásait. Főbb tagok: B. Illésházy Margit, Bányainé Emilia, Várnai Rózsi, Bányai Lajos, Erdélyi Rezső, Bévárdi József, Bartos Ernő, Moori Sándor. — 1913. jún. utolsó hetében Mezei Béla délvidéki társulata kezdte meg előadásait a »Cigányprimás«-sal, majd a »Limonádé ezredes«,

»Tavaszi ünnep«, »Éva« került színre. 1914. máj. 14-én Balla Kálmán társulata kezdte meg előadásait.

Ressler István, tenorista, színigazgató, sz. 1831-ben, megh. 1874. júl. 13-án, Budapesten. Mint jómódú pesti polgár fia, kora ifjúsága idején nagy hajlamot érzett az énekes-pályára. 1846. márc. 5-én mint vendég fellépett a Nemzeti Színházban, a »Bájital« c. opera Nemorino szerepében, amikor ezt a kritikát kapta: »Ezen ifjú talán még húsz éves sincs és éneke mégis olly szép iskolát tanusított, hangja olly szívhez szóló és sima vala, szavai pedig olly tisztán érthetők, hogy a közönséget a szó teljes értelmében bámulatra ragadta.« (»Budapesti Híradó«, 1846. márc. 10.) Ez után a Nemzeti Színház tagja lett, azonban már egy hónap múlva elhagyta az intézetet és Olaszországban tovább képezette hangját. 1850. december 2-án azonban visszatért; akkor mint az olmtüzi színház tagja lépett fel a »Márhá«-ban. 1853-ban Pozsonyban, 1856-ban a bécsi An der Wienben működött. 1858-ban Aradon volt szerződésben. Miután igazgatói ambíciói is voltak: 1859. nov. havában felsőbb helyről engedélyt nyert színigazgatásra 1860 nyarán Zágrábban pártolás mellett működött. 1861. jan. havában mint pécsi színigazgató Debrecen városától engedélyt nyert ideiglenes színkör építésére; a színkör ápr. 2-án el is készült és megkezdte előadásait. 1863. máj. havában Pozsonyban működött, onnan Győrbe és Sopronba tette át működése színterét. 1864 telén Debrecenbe tért vissza, majd 1865. jún. 11-én Nagyváradon kezdett játszani kitűnő ensembléjával. Itt is és Debrecenben is nagy pártolásnak örvendett a társulata, meglehetősen vagyronra is tett szert, de a nagyszámú társulat tartása csakhamar felemésztette vagyonát. 1873-ban az István-téri színházhoz volt kénytelen elszereződni. Itt működött haláláig.

Részpróba, mint a szó maga is magyarázza, — az a próba, amelyen csak bizonyos részeket vesznek át, azokat, amelyeket valamely új szereplő miatt kell próbálni. Olyankor tartanak részpróbákat, amikor például valaki hirtelen beteg lesz, ez esetben sürgősen (körlevél vagy telefon